



Dinsdag 1 mei 2018

TivoliVredenburg - Hertz - 20.30 uur

LAVINIA MEIJER

The Glass effect

Philip Glass *1937

Thema uit *Koyaanisqatsi* (1981 - 82)
(arrangement Lavinia Meijer)

Philip Glass

Études 1, 5, 12 (1994 - 2012)
(Origineel: Études for solo Piano - Book 1 & Book 2)
(arrangement Lavinia Meijer)

Nico Muhly *1981

A Hudson Cycle (2005)
oorspronkelijk voor piano (arrangement Lavinia Meijer)

Bryce Dessner *1976

Suite for harp in Three Movements (2016)
Opedragen aan Lavinia Meijer

Lavinia Meijer *1983

Hello Stranger

Pauze

Philip Glass

Metamorphosis II, III, IV (1988)
oorspronkelijk voor piano solo

Nils Frahm *1982

Ambre

Ólafur Arnalds *1986

Tomorrow's Song

Philip Glass

Études 16, 17 (arrangement Lavinia Meijer)

Leonard Cohen 1934-2016

Gedicht en bewerking *Hallelujah* (arrangement Lavinia Meijer)

Ontwikkeling en ontdekking

Harpiste Lavinia Meijer volgt haar eigen weg, zowel in de wereld van de muziek als in het domein van de harpmuziek. Wat dat laatste betreft: ze is een van de eerste harpisten die het romantische suikerlaagje afschudde dat aan het instrument zat vastgeplakt. Voor haar repertoire laat ze zich leiden door haar persoonlijke muzikale ervaringen en door haar fascinatie voor het combineren van verschillende muziekgenres. Elk programma dat ze maakt, vertelt over ontwikkelingen en ontdekkingen. Het bracht de bescheiden, vriendelijke harpiste met de zachte stem naar de grote muziekpodia van de wereld. Zo speelde ze voorjaar 2017 in Carnegie Hall, New York, waar ze was uitgenodigd deel te nemen aan een groots concert ter ere van de 80-jarige Philip Glass, wiens elfde (!) symfonie in première ging. Het was overigens de tweede keer dat Philip Glass haar uitnodigde.

Muziek als levensovertuiging

Philip Glass is de laatste jaren een rode draad door de programma's - en in zekere zin ook door het leven - van Lavinia Meijer. In nauw overleg met de grote meester bewerkte ze tien van zijn twintig complexe *Études* (waarvan ze er vanavond vijf speelt) voor harp, tot meer dan de volle tevredenheid van de componist. Ze bracht cd's uit met zijn muziek, en zijn composities (*Metamorphosis*, *Koyaanisqatsi*, etc.) prijken regelmatig op haar programma's. Haar recente album *The Glass Effect* is een eerbetoon aan een van de pioniers van de in de jaren zestig ontwikkelde Minimal Music. 'Zijn tachtigste verjaardag was voor mij een mooie aanleiding voor het uitbrengen van de cd', zegt Lavinia Meijer in een interview dat ik vorig jaar met haar had. '*The Glass Effect* is een hommage aan hem, maar met dit album wilde ik ook laten zien dat hij een heel belangrijk componist is. Niet alleen voor de muziek van de jaren zestig en zeventig, maar ook voor nu en de toekomst. Veel jonge componisten zijn door hem beïnvloed en daardoor zijn er weer heel veel nieuwe ontwikkelingen in gang gezet. Glass heeft ook mij gevormd, zowel muzikaal als persoonlijk. Doordat ik de afgelopen jaren meer bij zijn leven betrokken raakte, zag ik in dat muziek ook een levensovertuiging kan zijn, en ook hoeveel je aan muziek kunt verbinden. Glass combineert zijn muziek met beelden - de kunst, literatuur, poëzie, theater, films en dans. Hij voelt dat als een noodzaak. De tijd van nu schreeuwt om kunst die van zich laat horen op een manier waardoor ze het menselijke in ons raakt. Juist nu er zo veel goede dingen in de wereld uiteenvallen. Dat is iets wat ook mij de laatste tijd steeds meer bezighoudt.'

Muziek uitgekleed tot op de kale noten

Philip Glass en zijn tijd- en landgenoten Steve Reich, Terry

Riley en La Monte Young braken met de cerebrale seriële muziek van de jaren vijftig, maar ook met de intuïtieve toevalsmuziek van John Cage. Ze ontwikkelden een nieuwe manier van componeren door de muziek uit te kleden tot op de kale noten, en weer op te bouwen met gebruik van onder meer repetitieve patronen, ritmiek, fasering, elektronica, eenvoud en transparantie. Tonaliteit was geen taboe meer en de discriminerende scheidslijnen tussen klassieke muziek, pop, folk, jazz of welke andere soort muziek dan ook, werden opgeheven. Het programma dat Lavinia Meijer deze avond gaat uitvoeren is een van die concerten waarin ze wil laten horen hoe het werk van Glass componisten van de generaties na hem - tot en met die van nu - beïnvloedt. De IJslander Ólafur Arnalds, de Duitser Nils Frahm en de Amerikaan Bryce Dessner hebben dezelfde openheid als Glass. Ze zijn thuis in de meest uiteenlopende muzikale genres, werken met elkaar samen en inspireren elkaar tot nieuwe muzikale creaties.

Zo is Bryce Dessner behalve componist ook de vaste gitarist van de beroemde indie rockband The National. Lavinia Meijer: 'Bryce componeert al zijn hele leven, maar wordt steeds vaker ook door klassieke musici gevraagd om stukken voor ze te schrijven, een teken dat de klassieke wereld die fusie van verschillende muziekvormen belangrijk vindt. Bryce schreef voor het Kronos Quartet en componeerde voor mij verschillende werken, waaronder een harpconcert'. (Het gaat tijdens het komende festival November Music in première AvdH). 'Hij maakt heel goede muziek, sfeervol, ritmisch en met veel accentverleggingen.'

Lavinia Meijer ging dit seizoen op tournee met Amsterdam Sinfonietta, waarbij ze onder meer het heftige *Aheym* en de Suite voor harp van Bryce Dessner uitvoerde. Dessner werkte met Philip Glass en Steve Reich en met tijdgenoten als David Lang en Nico Muhly. Een paar jaar terug was Lavinia Meijer in het tv-programma *De Wereld Draait Door* met *Tomorrow's song* van Ólafur Arnalds. Hij is behalve pianist (en bespeler van nog veel andere instrumenten) ook muziekproducent en componist (onder meer van de soundtrack van de filmserie *The Hunger Games*). Zijn dromerige muziek is melodieuze en bevat veel elektronica. Deze maand (19 mei) geeft hij een concert in Tivoli-Vredenburg. Arnalds is een multi-talent, hij ontwikkelde ook software waarmee twee zelfspelende piano's bestuurd kan worden. Hij werkt veel samen met componist en muzikant Nils Frahm, een veelgevraagd artiest op festivals als Eurosonic en Best Kept Secret. Frahm's muziek is harmonieus, toegankelijk, ritmisch en speels. Je hoort vaak het experimenterplezier erdoorheen klinken. Hij werkt veel met elektronica en ongebruikelijke speelmiddelen als wc-borstels. Op Lavinia Meijers cd *The Glass Effect* staan twee van zijn stukken, waaronder *In The Sky And On The Ground*, dat een atmosfeer oproept van een ernstig koraal.

Hello Stranger

Bijna niets van wat Lavinia Meijer zou willen uitvoeren is voor harp geschreven. Zo werd ze steeds beter in het bewerken en arrangeren en dat leidde er uiteindelijk toe dat ze zelf ook is gaan componeren. In haar werk, zoals *Hello Stranger* (geschreven bij de geboorte van een nichtje) klinkt eenzelfde openheid als in de muziek van de andere componisten op dit programma. Begin dit jaar kwam er een single uit met een van Lavinia's meest recente composities: het intens verlangende *Arirang*, een eerbetoon aan haar geboorteland Zuid-Korea.

Agnes van der Horst

Binnenkort is er opnieuw een concert met een hoofdrol voor Lavinia Meijer

Zaterdag 19 mei - Hertz - 20.00 uur
Nederlands Kamerkoor, Maarten Engeltjes, countertenor & Lavinia Meijer
Voorprogramma 19.30 uur:
Kamerkoor Estrivo o.l.v. André Vis

Aaron Copland In the beginning

Aaron Jay Kernis Ecstatic Meditations

Laurence Traiger Endless Light

Leonard Bernstein Chichester Psalms

Maarten Engeltjes & Lavinia Meijer go the American way

Maarten Engeltjes, een van de meest gevraagde countertenoren ter wereld, is bij het grote publiek vooral bekend als solist in oratoria, cantates en natuurlijk Bachs Passioenen. Des te verrassender dat hij zijn *carte blanche* een Amerikaanse signatuur geeft. Dankzij Bernstein, Copland en Stravinsky werd het repertoire voor countertenor verrijkt met meer eigentijdse, emotionele en dramatische rollen. Met Lavinia Meijer en het Nederlands Kamerkoor viert hij de honderdste geboortedag van Leonard Bernstein. In zijn *Chichester Psalms* toont Leonard Bernstein zich opnieuw een muzikale bruggenbouwer, deze keer tussen Joodse en christelijke melodieën uit de Middeleeuwen en Renaissance, en muziek uit de twintigste eeuw. Het resultaat is overigens vintage Bernstein: melodieuze, emotioneel, direct, sterk ritmisch en met een optimistische twist.